

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep.
0030 OSLO

Dato: 12.12.05

Deres ref:

Vår ref:

Jnr. nr.
371

Arkivnr:
V0&13

HØRINGSUTTALELSE – NY FORSKRIFT OM SKOGFOND M.V.

Vedlag følger felles høringsuttalelse fra Sør-Østerdalsregionen representert ved kommunene Engerdal, Trysil, Stor-Elvdal, Åmot og Elverum.

For regionrådet

Morten Lang-Ree/sign
Rådmann i Elverum kommune

Erik Stenhammer/sign
Skogbrukssjef i Elverum kommune

Kopi:
Engerdal, Trysil, Stor-Elvdal, Åmot og Elverum kommune
Fylkesmannen i Hedmark, landbruksavdelingen

HØRINGSUTTALELSE – NY FORSKRIFT OM SKOGFOND M.V.

Kommunene i Sør-Østerdalen; Engerdal, Trysil, Stor-Elvdal, Åmot og Elverum kommune, mener det er positivt at forskrift om skogfond mv. er samla i en forskrift.

Generelle kommentarer

Det er positivt at skogavgiftsordningen videreføres da det er et betydelig virkemiddel i skogpolitikken. Videre er det bra at forskrift om skogfond mv samles i en forskrift, og at den forenkles og gjøres mer fleksibel.

Det er også positivt at ordningen med bruk av rentene av skogfondsmidlene videreføres. Kommunene har få økonomiske virkemidler til fellestiltak i skogbruket, og disse midlene er avgjørende for finansiering og gjennomføring av en rekke fellestiltak og prosjekt knyttet til skogbruket i regionen.

Kommunene har overtatt de statlige økonomiske virkemidlene for skogbrukstiltak. Det er naturlig at dette også avspeiler seg i rentemiddelordningen slik at kommunene får et større ansvar i forvaltningen av rentemidlene. I lys av dette bør forskriften hjemle at budsjettforslaget skal drøftes med lokale kontaktutvalg for skogbruket i kommunen.

Rentemidlene kommer fra avvirking i kommunene. Det er derfor naturlig at kommunene får beholde en større andel av midlene til lokal bruk og at de får en større frihet i budsjettering og bruk. Det bør opprettholdes klare rammer for fordelingen av midlene mellom kommune, skogeierforeninger og staten.

Det bør ryddes i formuleringene m.h.p. hva slags administrasjon av ordningen som kan dekkes med rentemidler. At midlene ikke kan nyttes til lønn til fast ansatte i kommunen eller hos fylkesmannen er ei grei presisering. Det samme bør også gjelde fast ansatte i SLF. Det bør være mulig å lønne kommunalt ansatte personer som arbeider på særskilte prosjekt med rentemidler.

Regionen har følgende merknader til kapittel 4, Renter av skogfond:

1. Det må gis en nærmere avklaring og avgrensning av rentemidler brukt til administrasjon av ordninga.
2. Den nye forskriften må gi klare rammer for hvor mye rentemidler som kan trekkes inn fra kommunene, slik at en vesentlig større andel av midlene blir igjen i kommunene.
3. Prosjektmedarbeidere må kunne ha tilsettingsforhold i den enkelte kommune, hvis det er formålstjenlig ut fra de oppgaver prosjektet skal løse.
4. Bestemmelser i gjeldende forskrift om at budsjettforslag skal drøftes med lokale kontaktutvalg må videreføres og tas inn i den nye forskriften.
5. Kommunene må sjøl kunne vedta budsjett for bruk av egne rentemidler, på lik linje med annen myndighet som er delegert til kommunene i landbrukssaker.

Kommentarer knyttet til de enkelte paragrafene

§ 4-1 Bruk av rentene av skogfond

- 1. avsnitt

Skogeigaren har ikkje krav på renter av innestående beløp på skogfondet, jf. § 16 i skogbrukslova. Rentene av skogfondet (rentemidlane) skal brukast til administrasjon av skogfondsordninga, og til å dekkje eventuelle tap i samband med ordninga.

Vår kommentar:

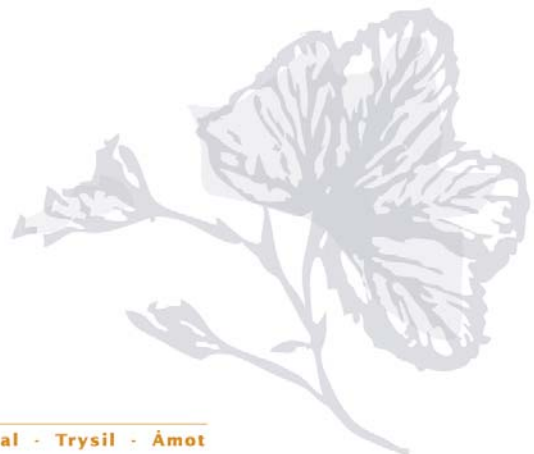
Ad bruk av rentemidler til administrasjon av ordninga: Hvorvidt rentemidlene skal kunne brukes til administrasjon av ordninga er et spørsmål av prinsipiell karakter. Det innebærer jo egentlig at de brukes til ordinær offentlig forvaltning. Det er i andre sammenhenger et vanlig prinsipp at offentlige oppgaver skal løses via ordinære offentlige bevilgninger. Grensegangen mellom de utgiftene skogbruksstyresmaktene har til administrasjon av ordninga og øvrige utgifter som skogbruksstyresmaktene har kan være svært uklar. Uten nærmere presiseringer vil dette kunne føre til at rentemidler brukes til ”saldering” av skrantende budsjett hos offentlige skogbruksstyresmakter, enten det er på kommunalt, regionalt eller statlig nivå. Det er neppe hensikten. Det må derfor tas inn presiseringer som avklarer dette i forskriften.

- 2. avsnitt

Departementet eller den det gir fullmakt skal kvart år bestemme ei prosentvis fordeling av bruken av rentemidlane på kommunenivå, fylkesnivå og sentralt nivå. Departementet eller den det gir fullmakt kan vidare bestemme at ein del av rentemidlane kvart år skal overførast til skogeigarforeiningar eller andre som driv aktiv skogfagleg rettleiing til skogeigarar.

Vår kommentar:

Ad overføring av rentemidler: Rentemidlene stammer fra avvirking som foregår i den enkelte kommune. Kommunene er tillagt økt myndighet og ansvar i landbrukssektoren, mens kompetansen og bemanninga hos Fylkesmannen er redusert mye de siste åra. Kommunene har få økonomiske virkemidler tilgjengelige til fellestiltak i skogbruket. Den nye forskriften bør gi klare rammer for hvor mye rentemidler som kan trekkes inn fra kommunene, slik at en vesentlig større andel av midlene blir igjen i kommunene.

- 3. avsnitt nr 1.

Tilskott til prosjekt og tiltak til fremme av skogbruk. Rentemidler kan i samband med dette ikkje brukast til lønn mv. til personell som er tilsett i ein kommune eller ved fylkesmannsembetet.

Vår kommentar:

Ad arbeidsgiveransvar: Forslaget til forskrift angir at rentemidler ikke skal kunne brukes til lønn mv. til personell ansatt i en kommune. Det en bør ha fokus på i prosjektrelatert arbeid er formålet med et prosjekt – hva en skal oppnå og hvordan en skal nå målet. Hvem som bør ha arbeidsgiveransvar vil da kunne variere med hva slags prosjekt det er og lokale forhold i den enkelte kommune.

For flere prosjekter innafor tradisjonelt skogbruk er tilgang til opplysninger om skogavgift, skogbruksplaner, arkivopplysninger om avvirking og skogkultur og kartmateriale ved landbrukskontoret viktige hjelpemidler. Eksempler på dette er tradisjonelle prosjekter for økt aktivitet i skogkultur og prosjekter for bedre vegvedlikehold. Når en prosjektleder er tilsatt i en kommune er han en del av kommunens skoglovmyndighet. Han vil dermed ha tilgang til nevnte materiale uten behov for fullmakter fra skogeier. Dette er helt sentralt hvis en prosjektleder skal kunne være proaktiv og ha nytte av eksisterende virkemidler på en rasjonell måte. I slike situasjoner vil det være en stor fordel at kommunen har arbeidsgiveransvar.

Et alternativ til at en prosjektleder er tilsatt i kommunen vil i en del tilfelle være tilsetting i lokal skogeierforening. Prosjektleder vil da ikke ha tilgang til de opplysninger som er nevnt foran uten fullmakt. Som ansatt i en skogeierforening vil en prosjektleder normalt primært arbeide for egne medlemmer. Graden av oppslutning om skogeiersamvirket varierer, men i mange kommuner finnes det en del skogeiere som ikke er medlem her.

For en del skogbruksprosjekter er det aktuelt med samfinansiering mellom rentemidler og tilskudd til Nærings- og Miljøtiltak i Skogbruket. For sistnevnte tilskudd er det ingen krav til hvem som skal være arbeidsgiver.

Konklusjon: Prosjektmedarbeidere må kunne ha tilsettingsforhold i den enkelte kommune, hvis det er formålstjenlig ut fra de oppgaver prosjektet skal løse. § 4-1 nr 1. må endres slik at rentemidler kan brukes til prosjektmedarbeidere i kommunen, men ikke til fast ansatte.

§ 4-2 Regnskaps- og budsjetttrutinar for rentene av skogfond

- 2. avsnitt

Kommunen og fylkesmannen skal kvart år utarbeide eit budsjett for bruken av høvesvis kommunane og fylka sine rentemidler. Fylkesmennene skal gi nærmare retningslinjer for gjennomføringa av budsjettarbeidet på kommunenivå, og skal godkjenne kommunane sine budsjett. Departementet gir nærmare retningslinjer for gjennomføringa av budsjettarbeidet på fylkesnivå. Budsjetta for bruk av fylka sine rentemidler skal godkjennast av departementet eller den det gir fullmakt.

Vår kommentar:

Ad kontaktutvalg: I § 3 i gjeldende forskrift for bruk av rentemidler heter det at kommunens budsjettforslag skal drøftes med lokalt kontaktutvalg, evt. skogeierlag der slike ikke finnes, før det behandles i kommunen. Det er viktig at lokale tiltak og prosjekter har forankring i det lokale skogbruk. Gjeldende bestemmelse om at budsjettforslag skal drøftes med lokale kontaktutvalg må derfor videreføres og tas inn i den nye forskriften.

Ad budsjettrutiner: Lokale prosjekter til fremme av skogbruk kan finansieres med rentemidler. De kan også finansieres med midler fra tilskudd til Nærings- og Miljøtiltak i Skogbruket (NMSK). For å få en best mulig prosjektfinansiering kan det være aktuelt å finansiere skogbruksprosjekt med både rentemidler og de nevnte tilskuddsmidler. Det har vært gjort i Trysil kommune både for prosjekt økt aktivitet skogkultur og for prosjekt vegvedlikehold. Det er derfor viktig at retningslinjer og frister for budsjettering av de to ordningene samordnes. Forskriften om skogfond bør derfor suppleres med retningslinjer for dette.

Ad delegering av myndighet til kommunene: De siste åra har det vært foretatt en omfattende delegering av myndighet til kommunene i landbrukssaker, både for økonomiske og juridiske virkemidler. Regionen er overraska over at den nye forskriften ikke følger opp dette når det gjelder vedtaksmyndighet for bruk av rentene av skogfond. § 4-2 må endres, slik at kommunen sjøl kan vedta budsjett for bruk av egne rentemidler. Fylkesmannens rolle må være å kontrollere at kommunene følger gjeldende forskrift, samt faglige og koordinerende innspill.

